

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ &
ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**

-
**Ταχ. Δ/ση: ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 24,
ΠΑΤΡΑ 26221
ΤΗΛ.: 2610621346, 2610222377
ΦΑΞ: 2610222377
Ηλεκτρ. Δ/ση: <http://geoteepel.gr>
e-mail: info@geoteepel.gr; geotepel@otenet.gr
Πληροφ.:**

**Πάτρα 11.5.2016
Αρ. Πρωτ.: 429**

ΠΡΟΣ

1. Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
2. ΓΕΩΤ.Ε.Ε. / Τμήμα
Μελετών &
Τεκμηρίωσης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1. ΥΠΕΝ/ Γραφείο Αν
Υπουργού κ.
Τσιρώνη
2. Π.Ε.Δ.
Πελοποννήσου,
Δυτ. Ελλάδας,
Ιονίων Νήσων
3. Περιφέρεια Δυτ.
Ελλάδας / Γρ.
Περιφερειάρχη
4. Περιφέρεια Ιονίων
Νήσων / Γρ.
Περιφερειάρχη
5. Περιφέρεια
Πελοποννήσου /
Γρ. Περιφερειάρχη
6. Παραρτήματα
ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

ΘΕΜΑ: «Έκδοση Προεδρικού Διατάγματος για τον Κυπαρισσιακό κόλπο»
ΣΧΕΤ.:

Με αφορμή την πρόσφατη διαβούλευση σχετικά με την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος για την προστασία της περιοχής Natura 2000 της ευρύτερης περιοχής του Κυπαρισσιακού κόλπου θέλουμε να κάνουμε τις παρακάτω επισημάνσεις οι οποίες σχετίζονται με το καθεστώς προστασίας διαφόρων περιοχών στην

Πελοπόννησο και την Δυτική Ελλάδα και οι οποίες έχουν συζητηθεί στην Διοικούσα Επιτροπή του Παραρτήματός μας.

Όσον αφορά το επίπεδο προστασίας της περιοχής:

- συμφωνούμε με τις προβλέψεις στις οποίες περιλαμβάνεται η περιοχή ΠΠΦ-2δ (κυρίως την περιοχή δάσους Ελαιάς). Οι περιοχές αυτές περιλαμβάνουν δάση τα οποία χρήζουν προστασίας. Σε περιπτώσεις αποχαρακτηρισμένων εκτάσεων εντός της ζώνης αυτής θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα για ήπιες παρεμβάσεις στα πλαίσια αποκλειστικά εξυπηρέτησης των επισκεπτών, διαφορετικά θα πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο σταδιακής αποζημίωσης των ιδιοκτητών προκειμένου να προφυλαχθεί το περιβάλλον δασικό τοπίο αλλά και ο χαρακτήρας της περιοχής
- για τις περιπτώσεις της ζώνης ΠΠΦ-1 θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα εγκατάστασης μη μόνιμων κατασκευών με αποκλειστικό σκοπό την εξυπηρέτηση των λουομένων της περιοχής. Η δραστηριότητα αυτή είναι υφιστάμενη, πρέπει να προβλεφθεί από το Προεδρικό Διάταγμα, εξυπηρετεί δε κυρίως τους κατοίκους των γύρω οικισμών και δεν διαταράσσει την ωοτοκία της *Caretta caretta* αφού τα σημεία ωοτοκίας επισημαίνονται κατάλληλα με αποτέλεσμα να περιορίζονται οι όποιοι κίνδυνοι για τις ωοτοκίες
- σε συνέχεια της προηγούμενης παραγράφου, η πρόβλεψη για «απλή χρήση» της ζώνης αιγιαλού που γίνεται στην παράγραφο 3λ του άρθρου 7 μπορεί να δημιουργήσει παρανοήσεις
- σε κάθε περίπτωση και για όλες τις περιγραφόμενες ΠΠΦ θα πρέπει να επιτραπεί η δημιουργία χώρων ήπιας παραμονής και εξυπηρέτησης επισκεπτών μέσα από την δυνατότητα δημιουργίας μη μόνιμων κατασκευών χαμηλής δυναμικότητας ανάλογα με την περίπτωση. Η επισκεψιμότητα και ο ήπιος τουρισμός, υφιστάμενες δράσεις, δεν πρέπει να αποτελέσουν απαγορευμένες δράσεις με το υπό εξέταση σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος
- όσον αφορά στην ζώνη αγροτικού τοπίου πρέπει να αναφερθεί ότι οι προωθούμενες ρυθμίσεις δεν μπορεί να έχουν εφαρμογή σε ζώνες οι οποίες μετά από σχετική μελέτη θα προκύψουν ως ζώνες υψηλής γεωργικής παραγωγικότητας. Οι τελευταίες διατίθενται αποκλειστικά για την άσκηση της γεωργίας και μόνο, αποτελούν δε προστατευόμενο φυσικό πόρο σύμφωνα με πάγια νομολογία του ΣτΕ.
- στις ζώνες που κάτι τέτοιο επιτρέπεται, για την ανεγέρση κατοικιών το όριο αρτιότητας των 20 στρεμμάτων κρίνεται μεγάλο και η πρόβλεψη για μείωση στα 10 στρέμματα είναι σε θετική κατεύθυνση. Επίσης και όσον αφορά τα εγκεκριμένα όρια υφιστάμενων οικισμών, δεν θα πρέπει να αρθεί η δυνατότητα οικοδόμησης με εξαίρεση περιπτώσεις στις οποίες πρόκειται για δασικές περιοχές για τις οποίες δεν είχε γνωμοδοτήσει η αρμόδια δασική υπηρεσία και θα προκύψουν ως τέτοιες από την κύρωση των δασικών χαρτών

- τέλος και όσον αφορά στην ζώνη ΠΦΣ-4 η οποία περιλαμβάνει εκτάσεις της αποξηραμένης λίμνης Αγουλινίτσας, πρέπει να προβλεφθεί η απαγόρευση της καύσης στην εν λόγω περιοχή προκειμένου να προφυλαχθεί η οργανική ουσία των εδαφών τα οποία έχουν προκύψει. Η καύση αποτελεί μια πρακτική η οποία ιδιαίτερα στην συγκεκριμένη περιοχή μπορεί να μειώσει σταδιακά τα ποσοστά οργανικής ουσίας των εδαφών, πρόκειται λοιπόν για μια ιδιαίτερα επιβαρυντική πρακτική
- όσον αφορά στην διοίκηση της περιοχής, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 5 του σχεδίου, πρέπει να αναφερθεί ότι η δημιουργία ενός ακόμη οργάνου εποπτείας της περιοχής δεν μπορεί στην πραγματικότητα να δώσει ουσιαστικά αποτελέσματα. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι φορείς διαχείρισης αναλόγων περιοχών έχουν στο ιστορικό τους πολύ αξιόλογες προτάσεις και μελέτες που αφορούν τις περιοχές αυτές, στερούνται όμως ουσιαστικών εκτελεστικών αρμοδιοτήτων. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την δημιουργία ενός ακόμη γραφειοκρατικού εμποδίου αφού απαιτείται ταυτόχρονη απόφαση περισσοτέρων του ενός φορέων για την λήψη αποφάσεων. Επιπλέον το πρόβλημα της χρηματοδότησης των υφιστάμενων φορέων διαχείρισης δεν έχει οριστικά επιλυθεί και είναι απορίας άξιο πως προτείνεται η δημιουργία ενός ακόμη όταν δεν έχει βρεθεί οριστική λύση για την συνέχιση λειτουργίας αυτών
- όσον αφορά στο άρθρο 7 θα πρέπει να αντικατασταθεί η λέξη «σύννομη» με την «νόμιμη» στην παράγραφο 1^α
- στα προβλεπόμενα στην παράγραφο 3ν του άρθρου 7 θα πρέπει να προβλεφθεί και η επέκταση υπογείων αρδευτικών δικτύων για την κάλυψη αρδευτικών αναγκών της περιοχής η οποία μάλιστα είναι δυναμική υδατικά
- τέλος διατηρούμε επιφυλάξεις σχετικά με την αναγκαιότητα κάθετης απαγόρευσης έργων και δραστηριοτήτων της Α1 κατάταξης της υπ' αριθμό 1958/2012 Κ.Υ.Α., χωρίς αυτά να εξετάζονται κατά περίπτωση και κατά περιοχή

Πέραν των παραπάνω πρέπει να αναφερθεί ότι η περιοχή της δυτικής ακτής Πελοποννήσου και η ενδοχώρα αυτής είναι χαρακτηρισμένη στο μεγαλύτερο μέρος της ως ζώνη προστασίας (ενδεικτικά αναφέρουμε τις περιοχές Κοτυχίου-Στροφυλιάς, Κυπαρισσιακό). Η κάλυψη του συνόλου της Πελοποννήσου από προστατευόμενες περιοχές φτάνει στο 20% της συνολικής επιφάνειας. Ο χαρακτηρισμός των περιοχών αυτών έγινε προηγούμενες δεκαετίες με τις περισσότερες από αυτές να έχουν ασαφή όρια και να περιλαμβάνουν ευρείες περιοχές οικισμών και γης υψηλής γεωργικής παραγωγικότητας. Ο χαρακτηρισμός έχει γίνει ύστερα από προτάσεις, τα κριτήρια των οποίων δεν ήταν νομοθετικά κατοχυρωμένα και επιστημονικά ελεγμένα. Αποτέλεσμα είναι ότι σε πολλές περιπτώσεις η χωρική έκταση της περιοχής που απαιτεί προστασία είναι τέτοια που ουσιαστικά αδυνατίζει την δυνατότητα προστασίας της περιοχής που πραγματικά αποτελεί τον πυρήνα προστασίας. Επιπλέον διαμορφωμένες χρήσεις στις περιοχές αυτές, όπως π.χ. τουρισμός ή γεωργία

δημιουργούν συγκρούσεις οι οποίες τελικά αίρουν την απαραίτητη συναίνεση των τοπικών πληθυσμών προς το αντικείμενο προστασίας.

Για τους παραπάνω λόγους θεωρούμε απαραίτητο τον επανασχεδιασμό του συστήματος προστατευόμενων περιοχών στις περιοχές Πελοποννήσου και Δυτ. Ελλάδας με την χρήση κοινά αποδεκτών και επικαιροποιημένων επιστημονικών κριτηρίων και με τρόπο ώστε οι περιοχές αυτές να αντιστοιχούν σε εκτάσεις οι οποίες πραγματικά χρήζουν προστασίας και στις οποίες μπορεί να ληφθούν ρεαλιστικά μέτρα. Προφανώς ένταξη περιοχών που ανήκουν σε ζώνες γης υψηλής γεωργικής παραγωγικότητας στις ζώνες προστασίας ενέχει τον κίνδυνο να δημιουργηθούν απρόσκοπτα προβλήματα στην αποτελεσματική άσκηση της γεωργίας, κάτι το οποίο προφανώς δεν αποτελεί επιδίωξη κανενός. Επιπλέον η αναγκαιότητα να τεθούν σύγχρονα επιστημονικά κριτήρια για την επανεξέταση των περιοχών προστασίας στην Πελοπόννησο και Δυτική Ελλάδα αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι στις πραγματοποιηθείσες μελέτες για την έκδοση του υπό εξέταση Προεδρικού Διατάγματος η ζώνη Κατακόλου – Πύργου δεν φαίνεται να έχει αποτελέσει αντικείμενο μελέτης αν και ανήκει στην χαρακτηρισμένη περιοχή προστασίας της φύσης.

Πρέπει τέλος να γίνει κατανοητό ότι οι περιοχές προστασίας δεν αποτελούν και δεν πρέπει να αποτελούν αντικείμενο αντιπαράθεσης μεταξύ διαφορετικών κοινωνικών ομάδων όπως π.χ. οικολόγοι με τοπικούς πληθυσμούς. Η φιλοσοφία των περιοχών Natura είναι ότι στις περιοχές αυτές γίνεται συστηματικότερη παρακολούθηση των φυσικών οικοσυστημάτων ώστε να μπορούν να γίνονται έγκαιρα παρεμβάσεις ανάσχεσης πιθανών αρνητικών επιπτώσεων σε παράγοντες που προστατεύονται (π.χ. πληθυσμοί πτηνών, δασικά ή άλλα τοπία). Η φιλοσοφία ότι οι περιοχές αυτές αποτελούν σημεία στα οποία κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα θα πρέπει να περιορίζεται, δεν πρέπει να κυριαρχεί αφού τελικά δημιουργεί καταστάσεις αντιπαράθεσεων οι οποίες δεν προάγουν την απαραίτητη συνεργασία των τοπικών φορέων. Η στείρα γραφειοκρατική αντιμετώπιση έχει σαν αποτέλεσμα να μην μπορούν να προχωρήσουν ακόμη και απαραίτητα έργα προστασίας όπως π.χ. τα ποικίλα προβλήματα για την λήψη άμεσων μέτρων αντιμετώπισης των διαβρωτικών φαινομένων στην παραλιακή ζώνη της προστατευόμενης περιοχής Κοτυχίου-Στροφυλιάς. Για τον λόγο αυτό κάθε σχεδιασμός θα πρέπει να γίνεται λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη τις γνώμες των ανθρώπων που ζουν και συμβάλλουν καθημερινά στην προστασία των περιοχών. Επιπλέον όλα τα προτεινόμενα μέτρα θα πρέπει κατά το μέγιστο δυνατό να είναι σε αρμονία με υφιστάμενες χρήσεις των περιοχών και αυστηρές απαγορεύσεις να επιβάλλονται μόνο σε περιορισμένης έκτασης πυρήνες.

Παρακαλούμε να λάβετε υπόψη όλα τα παραπάνω στην τελική διαμόρφωση του κειμένου Προεδρικού Διατάγματος αλλά και στην από εδώ και στο εξής διαμόρφωση πολιτικής προστασίας για ευρείες περιοχές των περιφερειών Πελοποννήσου, Δυτ. Ελλάδας και Ζακύνθου-Κεφαλονιάς. Τέλος αξίζει να αναφερθεί ότι η επιλογή για την παρέμβασή μας στην συγκεκριμένη χρονική στιγμή γίνεται ώστε να είναι

απαλλαγμένη από στιγμιαίες χρονικά εντάσεις που μπορεί να αλλοιώσουν τον χαρακτήρα των προτάσεων οι οποίες υποβάλλονται εκ μέρους του Παραρτήματός μας.

Για την Διοικούσα Επιτροπή
Ο Πρόεδρος

Σωτ. Β. Λαμπρόπουλος